

samlet disse i et særligt Lovforslag, til hvis Motiver man isørigt skal henvisse.

Ved Siden af Ordningen af Pleieforholdet have de andre Punkter, hvor der kan være Spørgsmaal om en Forandring og Forbedring af de vægte Børns retslige Stilling, kun mindre Betydning. Som ovenfor anført angaa de foreslåede Forandringer 2 Punkter, nemlig dels Faderens Underholdningsbidrag, dels Størrelse, Varighed og Midlerne til dets Fremtvinding, dels Barnets Ret til at blive bekendt med de det vedkommende Familieforhold.

Hvad nu det første af disse Forhold angaar, skal man forudstille den Bemærkning, at Ministeriet, der maatte være enig med Andragerne i, at Underholdningsbidraget vistnok i Reglen sættes for lavt, har indhentet Oplysninger om dette Forhold fra alle Landets Overøvrighedsrædse. Af disse Indberetninger fremgaar det utvivlsomt, at Bestemmelserne i Pl. 14. Oktbr. 1763, hvor-efter Børnefaderen skal betale mindst Halvdelen af de Omkostninger, som Barnets nødtørftige Underholdning efter Øvrighedens Skjøn udfordrer, som Regel ikke overholdes, hvorimod Fastsættelsen af Bidraget væsentlig bestemmes efter Faderens Stand og Formuesvilkår, i Overensstemmelse med den Norm, som i saa Henseende har uddannet sig i de forskjellige Egne af Landet, ved hvilken Fastsættelse Faderens Bidrag kun undtagelsesvis naaer op til den i Jdg. 1763 fastsatte Størrelse. Ministeriet har derfor i et Cirkulære til samtlige Overøvrigheder af 13. Aug. d. A., der findes i Min. Tid. A. d. A. Nr. 88, indstærpet, at Faderens Bidrag til vægte Børns Underholdning ubetinget bør udgjøre mindst Halvdelen af, hvad Barnets nødtørftige Underholdning efter Øvrighedens Skjøn antages at udgjøre, at Hensynet til Børnefaderens Livsstilling og Formuesvilkår saaledes kun kan komme i Betragtning til at paalægge ham et større Bidrag end Halvdelen af den antageligt medgaaende Udgift, og at det Skjøn, som Lovgivningen paalægger Overøvrigheden at afgive om, hvad Barnets nødtørftige Underholdning antages at medføre, bør være støttet til de bedst mulige Oplysninger om Forholdene paa det Sted, hvor Barnet er anbragt.

Ministeriet maa imidlertid være ganske enig i, at der ved Siden af den Indstærkelse af den gjældende Ret, som saaledes har fundet Sted, bør foregaae en Forandring i Lovgivningen med Hensyn til Underholdningsbidraget i flere af de af Andragerne fremhævede Punkter. Det er saaledes utvivlsomt en Uretfærdighed, naar vor nugældende

Lovgivning lader Moderen bære hele Byrden ved Barnets Underholdning efter dets 14de Aar, og man har derfor i nærværende Lovforslags § 1 foreslaaet, at forjaavidt Barnets Forhold ogsaa efter dets 14de Aar medfører, at dets Underholdning kræver Bidrag fra Moderen, skal den Faderen efter den nugældende Lovgivning paahvilende Forpligtelse til at yde Underholdningsbidrag vedblive, til Barnet har opnaaet 18 Aars Alder. At en forholds- mæssig Nedsættelse kan finde Sted efter Øvrighedens Skjøn, følger af Henvisningen til Pl. 6. Decbr. 1839 § 1, som allerede hjemler en saadan Nedsættelse for Bidraget mellem det 10de og 14de Aar.

Det maa dernæst anses for billigt, at Underholdningsbidraget ikke ubetinget bortfalder ved Faderens Død. Efter den nugældende Ret antages det for givet, at Bidraget falder bort i saa Fald (jfr. Deuntzers Familieret 2. Udg. Pag 320) idet Underholdningspligten som grundet i det familieretlige Forhold er af rent personlig Natur. Det er nu ogsaa klart, at ligesaa lidt som de vægte Børn kunne gjøre Fordring paa Arv efter Faderen, før al hans Gjæld er betalt, ligesaa lidt bør de vægte Børns Moder kunne gjøre Fordring paa at erholde Dækning for Underholdningsbidraget, medmindre der er fuld Dækning for Faderens Kreditorer. Men naar Boet er solvent, vil det i mange Tilfælde stille sig ubilligt, at det vægte Barns Moder slet intet Krav har for Dækning af Underholdningsbidraget, men hele den behøvede Formue gaar til maasse fjærne Arvinger. Hvor Grænsen bør sættes mellem disses Arveret og det her omhandlede Krav, kan være tvivlsomt, og det vil af det ovenstaaende ses, at medens Hovedandragendet fastholder, at Tilstedeværelsen af Enke eller vægte Børn efter den Afdøde ubetinget udelukker Kravet paa Af- sætning af Underholdningsbidrag, have de, der kun have støttet dette Andragende med Forbehold, ogsaa paa dette Punkt ønsket at give Barnet en tydeligere Retstilling, hvorved der formentlig sigtes til den Regel, som findes i det ovenfor nævnte, af Byfoged Sürgensen udarbejdede Udkast til et Lovforslag, hvor-efter der altid, naar Boet er solvent, vil kunne gjøres Fordring paa Dækning for Underholdningsbidraget, kun at det Beløb, der afsættes hertil, ikke maa overstige Beløbet af den Arv, der tilfalder hvert af de vægte Børn, om Afdøde maatte efterlade sig saadanne. Ministeriet kan imidlertid ikke finde det rigtigt at gaa saa vidt, men mener, at den førstangivne Grænse bør fastholdes. Det er en naturlig Tanke, at vægte Børn ikke